

W935.5.174

M A R W N A D,

ER COFFADWRIAETH

AM Y DIWEDDAR

BARCH. J. ROWLANDS,

GWEINIDOG YR EFENGYL

YN

NGHWMLLYNFELL A CHWMAMMAN,

Yr hwn a ymadawodd â'r fuchedd hon Mai 28ain,
1834, yn 45 mlwydd oed.

GAN JOHN DAVIES,

YSTRADGURLAIS:

“Gwyn eu byd y meirw y rhai sydd yn marw yn yr Ar-
glwydd.”---Dat. 14, 13.

MERTHYR:

ARGRAFFWYD GAN THOMAS PRICE.

1834.

X705 314561

Oddiar serch personol, yn nghyd â'r siarad
parchus sydd gan yr eglwysi a'r ardalwyr yn
gyffredin, y cyfansoddais yr ychydig bennillion
canlynol. Gallaf ddywedyd yn debyg fel y dy-
wedodd ein Harglwydd am y wraig hòno yn yr
efengyl, "Yr hyn a allodd hon hi a'i gwnaeth."
Er nad wyf fi a lle genyf i ganmol y gwaith, gallaf
ddywedyd, Yr hyn a ellais a wnaethum.

Eich gostyngedig Was,

J. D.

MARWNAD, &c.

---

1 PAN bwy'n sylu ac yn edrych
Oddiamgylch ar bob llaw,
Gwelai'r duwiol deulu'n dawel
Yn ymadael yma a thraw;
Angau, brenin dychryniadau,
Yn eu cludo tua'r bedd,
Mor ddiaffafr y gwrolion,
A'r gwywedig gwael eu gwedd.

2 Yn ol cyngor dwyfol drefn,
Doeth Greawdwr dae'r a nef,
Dirgel bethau'n dod yn eglur,
Fel maent yn ei arfaeth ef;
Llywodraethu fel y myno,
Mae yn mhlith holl ddynolryw,
Dwyn i'r bedd a chodi fynu,
Clwyfo, lladd, a chadw'n fyw.

3 Nid yw'n gofyn cyngor ungwr,
P'odd y gweithia is y nen,

Ond yn ol ei lân ewyllys
 Dwg ei feddwl oll i ben ;
 Ac yn mhlith trigolion nefoedd,
 Llywodraethu y mae ef ;
 O am dewi a chael gwaeddi,
 Gwneler ei ewyllys ef.

4 Fe ddanfonodd genad ffyddlon,
 I hol Rowlands tua thre,
 Angau nerthol, y gelyn olaf,
 Dyna yw ei enw ef ;
 Gwnaeth ei orchwyl mewn munudyn,
 Rhoddodd iddo farwol glwy',
 'Chawn mo'i weled mewn cymanfa,
 Na chwrdd cwarter yma mwy.

5 Anwyl Rowlands, p'odd bu arnat,
 Wrth wynebu'r dyffryn du ?
 Pa dywyllwech ac anhrefn,
 I'r truceiniaid yno sy ?
 Pa fath feini sy'n'r afon,
 Pa mor ddwfn ? Pa mor gry' ?
 Yn mha ddull mae'r Archoffeiriad
 Yno'n dofi grym y lli' ?

6 Mi ddych'mygraf gwelai'r Iesu
 Yn yr afon yn dy gwrdd,
 Yn dywedyd, Da was ffyddlon,
 Gad i'r aeth i fyned fiwrdd ;
 Tyr'd i mewn i'r pur lawenydd,
 Mi bar'toais i ti le,
 Gyda'r dyrfa a ddaeth allan
 O'r cystuddiau tua thre'.

7 Beth yw'th olygiadau heddyw,
 Anwyl Rowlands, dywed im' ?
 Dywedaist yma yn odidog
 Am rinweddau pen y bryn ;
 Ond, pe cawn dy glywed heddyw,
 Dywedit gyda newydd flas,
 Am rym cariad y Messiah,
 A rhinweddau dwyfol ras.

8 P'odd mae arnat yn y gwynfyd ?
 Nid fel yma gyda ni ;
 A oes cofio'r temtasiwnau
 Gefaist ar y ddaear ddu ?
 Yntau syllu ar newydd bethau,
 Trefn iechydwrïaeth lawn,
 A bwrcasodd Iesu'r Meichiai,
 Ar Galfaria un prydnhawn.

9 Nid wyf eto yn nes o wybod,
 Pwy sydd yna gyda thi,
 A oes rhai fu'n anwyl genyt
 Yma ar ein daear ni ?
 B'le mae Evans draw o Raiadr,
 Hammerton o Newton fwyn ?
 Fu'n ddiweddar ar y ddaear,
 Y newyddion da yn ddwyn.

10 A oes yna un gyfeillach ?
 A ddywedaist fel y bu
 Yn Nghwmllynfell, wythnos gyfan,
 Cyn it ado'n daear ni ?
 Am y felus wledd a gawsom,
 Mewn Cymanfa ar ein taith,

Cyn it orphen dy ddiwrnod,
A myn'd adre' ddiwrth dy waith.

11 Ond er meddu cymanfaoedd,
A rhinweddau crefydd Crist,
Ar ol bod ar ben y mynydd,
Wylo yn y dyffryn trist ;
Cymysgyd yw, ar y goreu,
Yma ar ein daear ni,
Ond cyflawnder o lawenydd
Yw hi yna gyda chwi.

12 Fe fu'n enwog ar y ddaear,
Can's tywysog oedd efe,
Arweinydd tirion teulu Israel,
O'r anjalwch tua thre ;
Fe ddangosai'r llwybr uniawn,
Ac fe dystiolaethai ma's,
Nad oes ffordd i gadw enaid,
Ond trwy haeddiant Crist a'i ras.

14 Fe fu yn y weinidogaeth
Dros dri phump a thair yn llawn,
O flynyddau yn cyhoeddi
'R iechydwrriaeth fawr ei dawn ;
Hyd nes daeth yr awr benodwyd
Yn y tragwyddoldeb maith,
Megys milwr wedi concro,
Fe aeth adre' i ben ei daith.

14 Ffarwel, ffarwel, Rowlands, bellach,
Ni ddychweli mwy yn ol,

Ond 'mhen 'chydig bach o ddyddiau
 Ni ganlynwn ar dy ol;
 Pridd i'r pridd a gaiff ei roddi,
 'R ysbryd at yr hwn a'i rhodd,
 Hyd nes bloeddio yr archangel,
 Yno cawn ein barn ar go'dd.

15 Ac os byddwn fyr o bwysau,
 Yn y glorian ddydd a ddaw,
 Ar ol gwrandio y'Nghwmllynfell,
 A'r gym'dogaeth yma a thraw,
 Cawn ein gyru mewn digofaint,
 Llid tragwyddol fydd ein lle,
 Am in' wrthod iechydwrïaeth,
 A dirmygu ei eiriau e.

16 Mrs. Rowlands, yn eich galar,
 Trowch eich golwg tua'r nef,
 At yr hwn sy'n gwrandio gweddi,
 Ac a glyw riddfanllyd lef,
 Na alerwch fel heb obaith,
 Cael ail-gwrddydd yn y man,
 Gyda'r Iesu mewn gogoniant,
 Mi obeithia, fydd eich rhan.

17 A Chwmamman a Chwmllynfell,
 Ei ddwy eglwys barchus iawn,
 Llefuch lawer tua'r nefoedd,
 Am i'r Arglwydd mawr ei ddawn,
 Anfon gweithiwr idd ei winllan
 Gadwo'r llafur yn ei le;

Ysbryd cariad a'ch rheolo,
Nes eich myned draw i dre.

- 18 Rho'f ofyniad wrth ddybenu,
A oes drygfyd yn nesâu,
Gan fod Llywydd mawr y bydoedd
'N cym'ryd ato'r duwiol rai?
A yw'r Ior yn ddig wrth Gymru,
Am ein beiau aml ri?
Llefwn am gael cuddio'n penau
O fewn clwyfau'r Iesu cu.

DIWEDD.